

MOLEKULARNA DIAGNOSTYKA PREPARATÓW HISTOPATOLOGICZNYCH W ROZPOZNANIU GRUŻLICY

Anna Zabost*, Sylwia Brzezińska, Ewa Augustynowicz-Kopec

Zakład Mikrobiologii Krajowe Referencyjne Laboratorium Prątka
Instytut Gruźlicy i Chorób Płuc, Warszawa
email:a.zabost@igichp.edu.pl

Badania molekularne oparte na unikalnych dla *Mycobacterium tuberculosis* complex sekwencjach nukleotydowych charakteryzują się wysoką czułością i specyficnością. Potwierdzenie metodą genetyczną gruźlicy w preparacie histopatologicznym ma szczególne znaczenie w przypadku chorych, u których całość pobranego materiału została skierowana na badanie patomorfologiczne. Celem pracy była analiza skuteczności badań molekularnych w diagnostyce gruźlicy z preparatów histopatologicznych. Analizie poddano 192 materiały utrwalone w formalinie i zatopione w parafinie. Dla wszystkich materiałów wykonano badanie histopatologiczne, dla 45 z nich dodatkowe barwienie w kierunku prątków (Z-N). W celu przeprowadzenia analizy molekularnej preparaty histopatologiczne poddano odparafinowaniu i lizie. Materiał genetyczny analizowano za pomocą metod molekularnych (ProbeTec, Spoligotyping). Analiza korelacji wyniku badania genetycznego materiału z białką parafinową z opisem badania histopatologicznego wykazała, że największy odsetek (92%) dodatnich wyników badania genetycznego uzyskano dla preparatów z obecną w opisie histopatologicznym martwicą. W preparatach z niespecyficznymi zmianami zapalnymi w 6% potwierdzono obecność materiału genetycznego MTBC. Badanie genetyczne materiału utrwalonego w formalinie i zatopionego w parafinie wykazało taką samą czułość w wykrywaniu płucnej i pozapłucnej postaci gruźlicy. Zastosowanie metody molekularnej w diagnostyce materiałów zatopionych w białce parafinowej umożliwia szybkie potwierdzenie gruźlicy. Pozwala to na uzupełnienie badania patomorfologicznego bez konieczności ponownego pobrania materiału.